TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2007. gada 13. martā *

Lieta C-29/05 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2005. gada 25. janvārī iesniedza

Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv A. fon Mīlendāls [*A. von Mühlendahl*] un G. Šneiders [*G. Schneider*], pārstāvji,

apelācijas sūdzības iesniedzējs,

pārējie lietas dalībnieki —

Kaul GmbH, Elmshorna [*Elmshorn*] (Vācija), ko pārstāv G. Virtenbergers [*G. Würtenberger*] un R. Kunce [*R. Kunze*], *Rechtsanwälte*,

prasītāja pirmajā instancē,

* Tiesvedības valoda — vācu.

Bayer AG, Leverkuzena [*Leverkusen*] (Vācija),

puse procesā ITSB Apelāciju padomē.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], palātu priekšsēdētāji P. Janns [*P. Jann*], K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*], A. Ross [*A. Rosas*], K. Lēnartss [*K. Lenaerts*] un J. Klučka [*J. Klučka*], tiesneši H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*], R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], K. Šīmans [*K. Schiemann*] (referents), Dž. Arestis [*G. Arestis*], E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*] un J. Malenovskis [*J. Malenovský*],

ģenerāladvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],
sekretāre K. Štranca-Slavičeka [*K. Sztranc-Sławiczek*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2006. gada 27. jūnijā,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus tiesas sēdē 2006. gada 26. oktobrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (turpmāk tekstā — "ITSB") apelācijas sūdzībā lūdz atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2004. gada 10. novembra spriedumu lietā *Kaul*/ITSB — *Bayer* ("ARCOL") (T-164/02, *Recueil*, II-3807. lpp., turpmāk tekstā — "Apstrīdētais spriedums"), ar ko tika atcelts ITSB Apelāciju trešās padomes 2002. gada 4. marta lēmums (lieta R 782/2000-3, turpmāk tekstā — "Apstrīdētais lēmums"), ar kuru tika noraidīts *Kaul GmbH* (turpmāk tekstā — "*Kaul*") iebildums pret vārdiska apzīmējuma "ARCOL" kā Kopienas preču zīmes reģistrēšanu.

2 Apstrīdētā sprieduma 29. un 30. punktā Pirmās instances tiesa nosprieda, ka Apstrīdētajā lēmumā Apelāciju pirmā padome kļūdaini konstatējusi, ka faktiskie pierādījumi, kas nebija iesniegti ITSB Iebildumu nodaļai, kas izskatīja lietu pirmajā instancē, nevarēja pirmo reizi tikt iesniegti Apelāciju padomē apelācijas sūdzības pamatošanai. No šī sprieduma izriet, ka Apelāciju padomei, tieši pretēji, vajadzēja ņemt vērā šos pierādījumus, lai lemtu par tai iesniegto apelācijas sūdzību.

3 Apelācijas sūdzībā ITSB apgalvo, ka tādējādi Pirmās instances tiesa esot kļūdaini interpretējusi tiesību normas Padomes 1993. gada 20. decembra Regulā (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) un Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulā (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 303, 1. lpp., turpmāk tekstā — "īstenošanas regula").

Atbilstošās tiesību normas

Regula Nr. 40/94

4 Regulas Nr. 40/94 8. panta ar nosaukumu "Relatīvs atteikuma pamatojums" 1. punkta b) apakšpunktā ir noteikts:

"Ja agrākas preču zīmes īpašnieks iebilst, pieprasīto preču zīmi nereģistrē:

[..]

b) ja tās identiskuma vai līdzības dēļ ar agrāko preču zīmi un preču vai pakalpojumu, ko aptver preču zīmes, identiskuma vai līdzības dēļ pastāv iespēja maldināt sabiedrību tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme; iespēja maldināt ir asociāciju iespēja ar agrāko preču zīmi

[b) ja tās identiskuma vai līdzības dēļ ar agrāko preču zīmi un preču vai pakalpojumu, ko aptver preču zīmes, identiskuma vai līdzības dēļ sabiedrībai tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme, pastāv to sajaukšanas iespēja; sajaukšanas iespēja ietver asociāciju iespēju ar agrāko preču zīmi]."

5 Minētās regulas 42. panta 3. punkts nosaka:

"Iebildumus jāformulē rakstveidā, un tajos jānorāda pamatojums. Iebildumus neuzskata par iesniegtiem līdz brīdim, kamēr nav samaksāta nodeva attiecībā uz

iebildumiem. Biroja noteiktā termiņā persona, kas iebilst, lai pamatotu savu nostāju, var iesniegt savus faktus, pierādījumus un argumentus."

6 Regulas Nr. 40/94 52. panta "Relatīvs spēkā neesamības pamats" 1. punkta a) apakšpunktā ir noteikts:

"Kopienas preču zīmi paziņo par spēkā neesošu, ja Birojā iesniegts attiecīgs iesniegums vai pamatojoties uz pretprasību lietas izskatīšanas procesā attiecībā uz pārkāpumu:

a) ja pastāv 8. panta 2. punktā minēta agrāka preču zīme un ir izpildīti 8. panta 1. vai 5. punkta nosacījumi."

7 Regulas Nr. 40/94 VII daļā par apelācijām ir iekļauts 57. panta 1. punkts, kurā ir noteikts, ka "apelāciju var iesniegt par pārbaudītāju lēmumiem, par iebildumu nodaļas, preču zīmju piešķiršanas un juridisko jautājumu nodaļas, un anulēšanas nodaļas lēmumiem".

8 Saskaņā ar šīs regulas 59. pantu:

"Paziņojumu par apelāciju iesniedz Birojā divu mēnešu laikā pēc tā lēmuma izziņošanas, par ko apelāciju iesniedz. [..] Četru mēnešu laikā pēc lēmuma

izziņošanas iesniedz rakstveida paziņojumu, kurā izklāstīts apelācijas pamatojums."

9 Šīs pašas regulas 61. pants "Apelāciju izskatīšana" nosaka:

"1. Ja apelācija ir pieņemama, Apelāciju padome pārbauda, vai to var pieņemt izskatīšanai.

2. Izskatot apelāciju, Apelāciju padome tās noteiktā termiņā lūdz puses, cik bieži tas vajadzīgs, iesniegt savus apsvērumus par otras puses vai pašas padomes iesniegtiem materiāliem."

10 Regulas Nr. 40/94 62. pants "Lēmumi attiecībā uz apelācijām" nosaka:

"1. Pēc apelācijas pārbaudes attiecībā uz pieņemšanu izskatīšanai, Apelāciju padome lemj par apelāciju. Padome var vai nu darboties tās instances kompetences jomā, kas atbildīga par apelācijai nodoto lēmumu, vai nodot lietu šai instancei turpmākai izskatīšanai.

2. Ja Apelāciju padome nodod lietu tālākai izskatīšanai tai instancei, par kuras lēmumu apelācija iesniegta, šai instancei ir saistošs Apelāciju padomes *ratio decidendi*, ciktāl lietas fakti ir tie paši.

[..]"

11 Minētās regulas 63. pants "Prasības Tiesā" nosaka:

"1. Pret Apelāciju padomes lēmumiem attiecībā uz apelācijām var celt prasības Tiesā.

2. Prasību var celt, pamatojoties uz nekompetenci, būtiska procesuāla pārkāpuma, Līguma vai šīs regulas pārkāpumu vai kāda tiesību akta pārkāpumu saistībā ar to piemērošanu, vai pilnvaru pārsniegšanu.

3. Tiesai ir piekritība anulēt vai grozīt apstrīdēto lēmumu.

[..]"

12 Regulas Nr. 40/94 IX daļas 1. iedaļas "Vispārējie noteikumi" 74. pantā "Faktu pārbaude, ko Birojs veic pēc savas iniciatīvas" ir noteikts:

"1. Lietas izskatīšanas procesa laikā Birojs izskata faktus pēc savas iniciatīvas, tomēr lietas izskatīšanas procesos, kas attiecas uz relatīvu pamatu reģistrācijas noraidīšanai, Birojs aprobežojas ar faktu, pierādījumu un argumentu, ko puses iesniegušas, pārbaudi.

2. Birojs var neņemt vērā faktus vai pierādījumus, ko attiecīgās puses nav iesniegušas laicīgi."

13 Saskaņā ar šīs regulas 76. panta 1. punktu:

"Lietas izskatīšanas procesā Birojā pierādījumus sniedz vai iegūst:

a) uzklausot puses;

b) lūdzot informāciju;

c) uzrādot dokumentus un lietiskos pierādījumus;

d) uzklausot lieciniekus;

e) no ekspertu atzinumiem;

f) no rakstveida paziņojumiem, kas apstiprināti ar zvērestu vai ar līdzīgām sekām atbilstoši tās valsts likumiem, kurā paziņojums sastādīts."

Īstenošanas regula

14 Īstenošanas regulas 16. noteikuma 3. punkts nosaka:

"Precīzas ziņas par faktiem, pierādījumiem un argumentiem un citiem papilddokumentiem, kā norādīts šā noteikuma 1. punktā, un pierādījumus, kā norādīts šā noteikuma 2. punktā, ja tie nav iesniegti kopā ar paziņojumu par iebildumiem vai sekojoši tam, var iesniegt tādā termiņā pēc iebildumu procedūru uzsākšanas, kā Birojs var noteikt, ievērojot 20. noteikuma 2. punktu."

15 Minētās regulas 20. noteikuma 2. punkts nosaka:

"Ja paziņojums par iebildumiem neietver faktu, pierādījumu un argumentu sīku izklāstu, kā norādīts 16. noteikuma 1. un 2. punktā, Birojs uzaicina oponējošo pusi iesniegt šādas sīkas ziņas Biroja noteiktajā laikā. Jebkurus oponējošās puses iesniegumus dara zināmus pieteicējam, kuram dod iespēju sniegt atbildi Biroja noteiktajā termiņā."

Prāvas priekšvēsture

16 Prāvas priekšvēsturi Pirmās instances tiesā, kāda tā izriet no Apstrīdētā sprieduma, var apkopot šādi.

17 1996. gada 3. aprīlī *Atlantic Richfield Co.* lūdza ITSB reģistrēt kā Kopienas preču zīmi vārdisku apzīmējumu "ARCOL" it īpaši attiecībā uz "ķīmiskajām vielām pārtikas produktu konservēšanai".

18 1998. gada 20. oktobrī *Kaul* iesniedza iebildumu par šo reģistrācijas pieteikumu, izvirzot sajaukšanas iespēju Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta

nozīmē. Šajā ziņā *Kaul* pamatojās uz tai piederošo agrāku Kopienas preču zīmi, proti, vārdisku apzīmējumu "CAPOL", kas reģistrēta attiecībā uz "ķīmiskajām vielām pārtikas produktu konservēšanai, proti, jēlvielas gatavo pārtikas produktu, it īpaši konditorejas preču, sasaldēšanai un konservēšanai".

19 Secinājusi, ka nepastāv sajaukšanas iespēja, ITSB Iebildumu nodaļa noraidīja šo iebildumu 2000. gada 30. jūnijā.

20 Lai pamatotu savu apelācijas sūdzību, ko tā iesniedza par šo lēmumu, *Kaul* norādīja, ka, tāpat kā tā jau agrāk bija norādījusi Iebildumu nodaļā, tās īpašumā esošajai preču zīmei ir augsta atšķirtspēja, sakarā ar ko tai ir jābauda speciāla aizsardzība atbilstoši Tiesas judikatūrai. Šajā sakarā *Kaul* norāda, ka šī augstā atšķirtspēja izriet ne tikai no vārda "CAPOL" attiecībā uz noteiktajiem produktiem aprakstošā rakstura neesamības, bet arī no tā, kā jau tas tika norādīts Iebildumu nodaļā, ka šī preču zīme ir ieguvusi plašu pazīstamību tās izmantošanas rezultātā. Lai noteiktu plaši pazīstamo raksturu, *Kaul* iesniedza Apelāciju padomē procesuālā raksta pielikumā prasītājas rīkotājdirektora paziņojumu un tās klientu sarakstu.

21 Apstrīdētajā lēmumā ITSB Apelāciju padome tostarp konstatēja, ka tā nevarēja ņemt vērā iespējamo agrākās preču zīmes atšķirtspēju, kas ir saistīta ar šīs preču zīmes plašo pazīstamību, jo minētie pierādījumi, lai to pamatotu, tika iesniegti pirmo reizi apelācijas sūdzības pamatošanai.

Apstrīdētais spriedums

22 Ar 2002. gada 24. maijā Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegto prasības pieteikumu *Kaul* cēla prasību Apstrīdētā lēmuma atcelšanai. Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza šādus četrus pamatus: pirmkārt, to, ka Apelāciju padome pārkāpusi savu pienākumu pārbaudīt prasītājas iesniegto informāciju, otrkārt, Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu, treškārt, dalībvalstīs atzīto procesuālo tiesību principu un ITSB procedūrās piemērojamo noteikumu pārkāpumu un, ceturtkārt, pienākuma norādīt lēmuma pamatojumu neizpildi.

23 Pirmās instances tiesa apmierināja pirmo pamatu un šajā sakarā atcēla Apstrīdēto lēmumu, nelemjot par citiem izvirzītajiem pamatiem. Šajā ziņā Pirmās instances tiesa Apstrīdētā sprieduma 25.–30. punktā nosprieda:

"25. Vispirms ir jāuzsver, ka faktiskie apstākļi, uz ko apelācijas procesā atsaucās prasītāja, ir ietverti tās ģenerāldirektora parakstītā deklarācijā un prasītājas klientu sarakstā.

26. Šos dokumentus, kas attiecas uz prasītājas preču zīmes izmantošanas intensitāti, viņa iesniedza, lai pamatotu argumentus, kas jau bija izvirzīti procesā Iebildumu nodaļā un tobrīd balstījās vienīgi uz apsvērumiem par prasītājas preču zīmes atšķirtspējas trūkumu — saskaņā ar prasītājas viedokli, šai zīmei piemīt augsta atšķirtspēja un tāpēc tai būtu jāsaņem augstākas pakāpes aizsardzība.

27. Apelāciju padome Apstrīdētā lēmuma 10. līdz 12. punktā un vēlāk arī ITSB sava atbildes raksta 30. punktā uzskatīja, ka no jauna izvirzītie fakti nav jāņem vērā, tā kā tie bija iesniegti pēc Iebildumu nodaļas noteiktajiem termiņiem.

28. Tomēr ir jāsecina, ka šāda nostāja nav saderīga ar funkcionālo pēctecību, kas pastāv starp ITSB instancēm (nodaļām un Apelāciju padomi) un ko atzīst Pirmās instances tiesa gan attiecībā uz procesu *ex parte* [Pirmās instances tiesas 1999. gada 8. jūlija spriedums lietā T-163/98 *Procter & Gamble*/ITSB ("BABY-DRY"), *Recueil*, II-2383. lpp., 38.–44. punkts, kuru attiecībā uz šo punktu nepasludināja par spēkā neesošu ar Tiesas 2001. gada 20. septembra spriedumu lietā C-383/99 *Procter & Gamble*/ITSB ("BABY-DRY"), *Recueil*, I-6251. lpp., un Pirmās instances tiesas 2002. gada 12. decembra spriedums lietā T-63/01 *Procter & Gamble*/ITSB (ziepju forma), *Recueil*, II-5255. lpp., 21. punkts], gan attiecībā uz procesu *inter partes* [Pirmās instances tiesas 2003. gada 23. septembra spriedums lietā T-308/01 *Henkel*/ITSB—*LHS* (Apvienotā Karaliste) ("KLEENCARE"), II-3253. lpp., 24.–32. punkts].

29. Spriedumos ir atzīts, ka no ITSB instanču funkcionālās pēctecības izriet, ka, piemērojot Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punkta beigu daļu, Apelāciju padomei ir jābalsta savs lēmums uz visiem lietas faktiskiem un juridiskiem apstākļiem, ko iesaistītās puses izvirzīja gan nodaļā, kas izskatīja lietu pirmajā instancē, gan, ievērojot šī paša panta 2. punktā noteikto atrunu, procesā Apelāciju padomē (iepriekš minētais spriedums lietā *KLEENCARE*, 32. punkts). Tā un pretēji viedoklim, ko ITSB uztur attiecībā uz procesu *inter partes*, funkcionālā pēctecība starp dažādām ITSB instancēm neizraisa to, ka lietas faktiskie vai juridiskie apstākļi, ko puses neizvirzīja lietas izskatīšanā pirmajā instancē tās noteiktajā termiņā, būtu nepieņemami, lai uz tiem atsauktos apelācijas procesā, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punktu. Gluži pretēji, funkcionālās pēctecības rezultātā puse ir tiesīga apelācijas procesā atsaukties uz šādiem faktiskiem vai juridiskiem apstākļiem, ievērojot atrunu, ko attiecībā uz procesu šajā instancē nosaka Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punkts.

30. Attiecīgi, tā kā šajā gadījumā nav novērota prāvas faktisko apstākļu izvirzīšana Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punkta nozīmē, bet prasītāja apelācijas procesā 2000. gada 30. oktobrī papildināja savu paziņojumu ar pielikumu, proti, Regulas Nr. 40/94 59. pantā paredzētajā četru mēnešu termiņā, Apelāciju padome nevarēja atteikties ņemt vērā šos faktus."

24 Pirmās instances tiesa šī sprieduma 34. punktā konstatēja, ka "Apelāciju padome, nepārkāpjot Regulas Nr. 40/94 74. pantu, nevarēja atteikties pārbaudīt faktiskos apstākļus, uz kuriem prasītāja, aizstāvot savas tiesības, atsaucās 2000. gada 30. oktobra paziņojumā nolūkā pierādīt agrākas preču zīmes augsto atšķirtspēju, kas radusies tirgū šīs preču zīmes lietošanas rezultātā".

Par apelācijas sūdzību

25 Savā apelācijas sūdzībā ITSB prasa Tiesai atcelt Apstrīdēto spriedumu un nosūtīt lietu Pirmās instances tiesai, lai tā lemj par pārējiem pamatiem. ITSB arī prasa piespriest pārējiem lietas dalībniecēm atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

26 *Kaul* prasa Tiesai noraidīt apelācijas sūdzību un piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Lietas dalībnieku argumenti

27 Ar savu vienīgo pamatu, ko veido divas daļas, ITSB apgalvo, ka, nospriežot pārsūdzētā sprieduma 29. un 30. punktā, ka ITSB Apelāciju padomei iebildumu procesa ietvaros bija jāņem vērā fakti un pierādījumi, kas pirmo reizi bija iesniegti, lai pamatotu procesuālo rakstu, kas paredzēts Regulas Nr. 40/94 59. pantā, Pirmās instances tiesa ar to pārkāpa vairākus šīs regulas un īstenošanas regulas noteikumus.

28 Ar pirmo šī pamata daļu ITSB norāda, ka, konstatējot šajos punktos, ka funkcionālās turpinātības princips liek Apelāciju padomei ņemt vērā šādus faktus un pierādījumus, Pirmās instances tiesa kļūdaini interpretēja un piemēroja kopā apskatītās Regulas Nr. 40/94 42. panta 3. punkta, Ieviešanas regulas 16. noteikuma 3. punkta un 20. noteikuma 2. punkta, kā arī Regulas Nr. 40/94 62. panta 1. punkta normas.

29 Termiņš, ko ITSB nosaka iebildumu iesniedzējam, pamatojoties uz pirmajām trijām šīm normām, lai tiktu iesniegti fakti un pierādījumi iebilduma atbalstam, esot imperatīvs termiņš, kuram izbeidzoties šādu dokumentu iesniegšana Iebildumu nodaļā ir liegta, ja vien ITSB nepagarina termiņu.

30 Faktus un pierādījumus, kas nav iesniegti minētajā termiņā, arī nevarot iesniegt Apelāciju padomē vai izraisīt Iebildumu nodaļas lēmuma atcelšanu. Pretēji tam, ko

nosprieda Pirmās instances tiesa, funkcionālā turpinātība starp Iebildumu nodaļām un Apelāciju padomi, kas noteikta Regulas Nr. 40/94 62. panta 1. punktā, attiecoties uz šo instanču kompetenci lēmumu pieņemšanas ziņā, bet nevarot padarīt par neesošiem precīzos termiņus, kas noteikti Kopienu tiesību aktos, lai regulētu iebildumu procesa norisi.

31 Šāda interpretācija pieprasot arī iebildumu procesa *ratio legis*, kas tiecas nodrošināt to, lai jau agrīni tiktu noteikti konflikti starp preču zīmēm un administratīvie lēmumi šajā sakarā tiktu pieņemti ātri. Lēmums noraidīt iebildumu pēc savas būtības nav galīgs, jo saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 52. panta 1. punktu tas neliedz pēc tam uzsākt procesu par atzīšanu par spēkā neesošu vai celt pretprasību sakarā ar pārkāpuma procesu, balstoties uz vienādiem pamatiem, kā tiem, kas iesniegti iebildumu atbalstam.

32 Ar pamata otro daļu ITSB apgalvo, ka, Apstrīdētā sprieduma 29. un 30. punktā nospriežot, ka tiktāl, ciktāl tas notiek četru mēnešu termiņa ietvaros, kas noteikts Regulas Nr. 40/94 59. pantā, apelācijas stadijā faktu un pierādījumu iesniegšana notiek "laicīgi" šīs regulas 74. panta 2. punkta nozīmē, tā ka Apelāciju padomei šie fakti un pierādījumi ir jāņem vērā, Pirmās instances tiesa ar to pārkāpa pēdējo minēto noteikumu.

33 Prioritāri — ITSB šajā sakarā apgalvo, ka minēto 74. panta 2. punktu nav paredzēts piemērot gadījumos, kad kā šajā lietā faktu vai pierādījumu iesniegšana ir jāveic imperatīvā termiņā iestādē, kas izskata lietu pirmajā instancē. Atsaucoties uz tādiem formulējumiem kā "en temps utile", "not in due time" vai "verspätet", šī norma atspoguļo rūpes par to, lai izvairītos no nepamatotas kavēšanās, kad šādu imperatīvu termiņu nav.

34 Pakārtoti — ITSB norāda, ka Pirmās instances tiesa nepamatoti ierobežoja 74. panta 2. punkta apjomu, nospriežot, ka apelācijas procesa kontekstā šī norma attiecas tikai uz faktu un pierādījumu iesniegšanu, kad tas notiek pēc Regulas Nr. 40/94 59. pantā noteiktā četru mēnešu termiņa beigšanās. Šīs regulas 74. panta 2. punktam ir jābūt piemērojamam arī citos gadījumos, tādos kā tad, kad iesniegšana Iebildumu nodaļā ir jau varējusi notikt un tai jau ir jābūt notikušai.

35 Apskatot izvirzīto pamatu kopumā, *Kaul* uzskata, ka Pirmās instances tiesa pamatoti nosprieda, ka Apelāciju padomei bija jāņem vērā jaunie pierādījumi, ieskaitot to iesniegšanu šajās padomēs, kamēr tie ir iesniegti laicīgi Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punkta izpratnē. Tāds bija šis gadījums, jo iesniegšana notika termiņā, kas noteikts Regulas Nr. 40/94 59. punktā.

36 Apelāciju padome ir otrā instance, kurai ir jāizvērtē lieta pēc būtības bez jebkādiem ierobežojumiem pirms jebkādas tiesas kontroles no Pirmās instances tiesas un Tiesas puses, kuru kontrole savukārt aprobežojoties ar tiesību jautājumiem.

37 Regulas Nr. 40/94 61. panta 2. punkts un 76. pants apstiprinot, ka Apelāciju padomei ir tāda paša kompetence kā struktūrvienībai, kas lēma pirmajā instancē, it īpaši uzaicināt puses iesniegt apsvērumus vai izdot rīkojumu veikt kādu pierādījumu savākšanas pasākumu. Lasot kopā ar šīm normām, minētās regulas 62. panta 1. punkts norādot, ka Apelāciju padomei ir jāpieņem savs lēmums, pamatojoties uz visiem faktiem, kas ir tās rīcībā, ja tā uzskata, ka tā var pieņemt lēmumu, kura operatīvā daļa būtu tāda pati kā lēmumā, kurš tai ir nodots.

38 No Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punkta izrietot, ka faktu un pierādījumu iesniegšana *inter partes* procesā ir tikai pušu ziņā. Tādējādi pusēm esot jābūt tiesībām veikt pamatīgāku izvērtēšanu apelācijas stadijā, it īpaši ņemot vērā lēmumu, kas pieņemts pirmajā instancē.

39 Turklāt ar tiesiskās drošības un procesuālās ekonomijas principiem un iebildumu procesa mērķiem, proti, atrisināt konfliktu starp preču zīmēm pirms preču zīmes reģistrēšanas kopējā tirgus funkcionēšanas interesēs, esot saderīgs tas, ka ITSB var pieņemt lēmumus uz tik lielas faktu bāzes, cik iespējams.

Tiesas vērtējums

40 Tā kā abas pamata daļas ir cieši saistītas, tās ir jāapskata kopā.

Par Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punktu

41 Lai spriestu par apelācijas pamatu kopumā, ir jākonstatē, pirmkārt, — kā tas izriet no Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punkta formulējuma —, ka ITSB var neņemt vērā

faktus, kas nav tikuši izvirzīti, vai iesniegtos pierādījumus, kas nav tikuši iesniegti savlaicīgi.

42 Pretēji tam, ko apgalvo ITSB, no šī formulējuma izriet, ka, saskaņā ar vispārēju noteikumu un ja vien nav noteikts pretējais, faktu un pierādījumu iesniegšana, ko veic puses, ir iespējama pēc termiņa beigšanās, kas ir noteikts Regulā Nr. 40/94, un ka ITSB nekādā veidā nav liegts ņemt vērā faktus un pierādījumus, kas ir izvirzīti vai iesniegti novēloti.

43 Tomēr no minētā formulējuma arī noteikti izriet, ka šāda vēla faktu un pierādījumu izvirzīšana vai iesniegšana nepiešķir beznosacījuma tiesības attiecīgajai pusei pieprasīt ITSB, lai tas šos faktus vai pierādījumus ņemtu vērā. Nosakot, ka ITSB "var" šādā gadījumā izlemt neņemt vērā šādus faktus un pierādījumus, Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punkts piešķir plašu rīcības brīvību, motivējot šādu lēmumu ņemt vērā šādu informāciju vai ne.

44 Gadījumā, kad ITSB ir jālemj iebildumu procesa kontekstā, tam it īpaši ir jāsniedz pamatojums šādas informācijas ņemšanai vērā, ja tas uzskata, ka, pirmkārt, šī novēloti iesniegtā informācija varētu būt ļoti svarīga attiecībā uz iebildumu procesa iznākumu un, otrkārt, ka procesa stadija, kurā šī iesniegšana notikusi, un pārējie apstākļi neiestājas pret šīs informācijas ņemšanu vērā.

45 Kā pareizi norādījis ITSB, ka, ja tam visos gadījumos būtu jāņem vērā fakti un pierādījumi, ko iesnieguši iebildumu procesa lietas dalībnieki pēc to termiņu izbeigšanās, kas noteikti Regulas Nr. 40/94 tiesību normās, tad minētajām normām tiktu atņemta jebkāda lietderīgā iedarbība.

46 Tomēr šī sprieduma 42.–44. punktā izklāstītā Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punkta interpretācija saglabā šo tiesību normu lietderīgo iedarbību, tai pašā laikā saglabājot iespēju sabalansēt dažādus imperatīvus nosacījumus.

47 No vienas puses, ar labas pārvaldības principu un nepieciešamību nodrošināt procesa efektīvu un pienācīgu norisi ir saderīgs tas, ka puses tiek stimulētas ievērot ITSB noteiktos termiņus lietas izskatīšanai. Faktam, ka ITSB var, ja nepieciešams, nolemt neņemt vērā pušu iesniegtos faktus un pierādījumus pēc noteiktajiem termiņiem, ir jābūt šādai veicinošai iedarbībai pašam par sevi.

48 No otras puses, tomēr saglabājot struktūrvienībai, kas izskata lietu, iespēju ņemt vērā faktus un pierādījumus, kurus puses iesniegušas novēloti, šī interpretācija, vismaz attiecībā uz iebildumu procesu, varētu būt spējīga palīdzēt nodrošināt to, lai netiktu reģistrētas preču zīmes, kas var tikt veiksmīgi apstrīdētas iebildumu vai atzīšanas par spēkā neesamību procesā. Kā jau Tiesa ir nospriedusi, ka tas ir jānodrošina labas pārvaldības un tiesiskās drošības apsvērumu dēļ (skat. it īpaši 2003. gada 6. maija spriedumu lietā C-104/01 *Libertel*, *Recueil*, I-3793. lpp., 59. punkts).

Par procesa raksturu ITSB Apelāciju padomē un par Regulas Nr. 40/94 62. panta 1. punktu

49 Otrkārt, neviens princips, kas attiecas uz tā procesa raksturu, kas norit Apelāciju padomē vai ir šīs instances kompetencē, lemjot par apelācijas sūdzību, neiestājas pret to, ka šī padome ņem vērā faktus un pierādījumus, kas pirmo reizi ir iesniegti apelācijas stadijā.

50 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka strīdi, kas rodas no iebilduma par preču zīmes reģistrēšanu, ir potenciāli pakļauti četru pakāpju pārbaudes sistēmai.

51 Process vispirms sākas ITSB tās Iebildumu nodaļā un apelācijas stadijā — Apelāciju padomju ziņā, kuras, neņemot vērā šo struktūrvienību un to locekļu neatkarību, tomēr ir ITSB struktūrvienības. Pēc šī procesa pastāv tiesas kontroles iespēja, ko veic Pirmās instances tiesa, un, nepieciešamības gadījumā, apelācijas sūdzības izskatīšana Tiesā.

52 Kā ir noteikts Regulas Nr. 40/94 63. panta 2. punktā, Pirmās instances tiesa var atcelt vai grozīt ITSB Apelāciju padomes lēmumu, tikai "pamatojoties uz nekompetenci, būtiska procesuāla pārkāpuma, Līguma vai šīs regulas pārkāpumu vai kāda tiesību akta pārkāpumu saistībā ar to piemērošanu, vai pilnvaru pārsniegšanu".

53 No šīs normas tostarp izriet, ka Pirmās instances tiesa pārsūdzēto lēmumu var atcelt vai grozīt vienīgi tad, ja tā pieņemšanas brīdī to iespaidojis viens no šiem atcelšanas vai grozīšanas pamatiem. Tomēr Pirmās instances tiesa nevar šo lēmumu atcelt vai grozīt kāda iemesla dēļ, kas iestājies pēc tā pieņemšanas brīža (2006. gada 11. maija spriedums lietā C-416/04 P *Sunrider*/ITSB, Krājums, I-4237. lpp., 54. un 55. punkts).

54 Kā Pirmās instances tiesa juridiski pamatoti un konsekventi nosprieda, no minētās tiesību normas izriet arī tas, ka fakti, kurus puses nav iesniegušas ITSB struktūrvienībām, nevar tikt iesniegti apelācijas stadijā šajā Kopienu tiesā. Pirmās instances tiesas uzdevums faktiski ir pārbaudīt Apelāciju padomes lēmuma tiesiskumu, izvērtējot Kopienu tiesību piemērošanu, ko veica šī padome, it īpaši saistībā ar faktiem, kas šai padomei bija iesniegti (šajā sakarā skat. 2006. gada 18. jūlija spriedumu lietā C-214/05 P *Rossi*/ITSB, *Recueil*, I-7057. lpp., 50. punkts), tomēr Pirmās instances tiesa nevar veikt šo kontroli, ņemot vērā faktus, kas tai iesniegti no jauna.

55 Saskaņā ar institucionālās struktūras loģiku, kas apskatīta šī sprieduma 50. un 51. punktā, Pirmās instances tiesas veiktā tiesas kontrole nevar būt tikai ITSB Apelāciju padomes veiktās pārbaudes atkārtojums.

56 No Regulas Nr. 40/94 62. panta 1. punkta izriet, ka pēc apelācijas sūdzības pieņemamības izvērtēšanas Apelāciju padomei ir jālemj par apelācijas sūdzību un, to darot, tā var "izmantot jebkuras pilnvaras, kas ir tai struktūrvienībai, kas pieņēmusi attiecīgo lēmumu", t.i., šajā lietā pašai pieņemt lēmumu par iebildumu, to noraidot vai to apmierinot, tādējādi apstiprinot vai atceļot apstrīdēto lēmumu.

57 No Regulas Nr. 40/94 62. panta 1. punkta arī izriet, ka sakarā ar iesniegto apelācijas sūdzību Apelāciju padomei ir jāveic jauna un pilna iebildumu izvērtēšana pēc būtības gan attiecībā uz tiesību jautājumiem, gan faktiem.

58 Kā atgādina *Kaul*, no Regulas Nr. 40/94 61. panta 2. punkta un 76. panta arī izriet, ka, lai novērtētu apelācijas sūdzības pieņemamību, Apelāciju padomei ir jāuzaicina puses cik vien bieži nepieciešams iesniegt savus apsvērumus par tās paziņojumiem un ka Apelāciju padome var nolemt par pierādījumu savākšanas pasākumiem, kuru starpā ir faktu un pierādījumu iesniegšana. Regulas Nr. 40/94 62. panta 2. punktā ir noteikts, ka, ja Apelāciju padome nosūta lietu tālākai izskatīšanai struktūrvienībai, par kuras lēmumu tika iesniegta apelācija, šai struktūrvienībai ir saistošs Apelāciju padomes *ratio decidendi* "tiktāl, ciktāl fakti ir tie paši". Šīs tiesību normas apliecina to, ka tās var ņemt vērā strīda pieaugošo faktu skaitu dažādās procesa stadijās ITSB.

Par Regulas Nr. 40/94 42. panta 3. punktu un 59. pantu

59 Treškārt, no Regulas Nr. 40/94 42. panta 3. punkta izriet, ka ITSB noteiktā termiņā persona, kas izvirza iebildumu preču zīmes reģistrācijai sakarā ar to, ka reģistrācija ir jānoraida, pamatojoties uz šīs regulas 8. panta 1. punktu, lai pamatotu savu nostāju, var iesniegt savus faktus, pierādījumus un apsvērumus.

60 Atšķirībā no 42. panta 3. punkta Regulas Nr. 40/94 59. pants, kas precizē apelācijas sūdzības iesniegšanas nosacījumus Apelāciju padomē, neatsaucas uz faktu un pierādījumu iesniegšanu, bet tikai uz rakstveida paziņojumu, kurā ir izklāstīts apelācijas pamatojums, iesniegšanu četru mēnešu laikā.

61 No tā izriet, pretēji tam, ko nosprieda Pirmās instances tiesa Apstrīdētā sprieduma 30. punktā, ka minētais 59. pants nav interpretējams tādējādi, ka apelācijas iesniedzējam tas uzsāk jaunu termiņu, kurā iesniegt faktus un pierādījumus iebilduma atbalstam.

62 Tādējādi Pirmās instances tiesa pieļāva tiesību kļūdu, konstatējot šajā punktā, ka fakti un pierādījumi bija iesniegti "laikā" 74. panta 2. punkta nozīmē, un izsecinot no tā, ka Apelāciju padomei bija jāņem vērā šī informācija lēmumā, kas tai bija jāpieņem par apelācijas sūdzību, kas tai ir iesniegta.

63 No šī sprieduma 41.–43. punkta izriet, ka, tā kā šajā lietā faktus un pierādījumus attiecīgā puse nebija iesniegusi termiņā, kas noteikts Regulas Nr. 40/94 attiecīgajā noteikumā, un tādējādi ne "laikā" šīs regulas 74. panta 2. punkta nozīmē, šai personai nav beznosacījuma tiesību pieņemt, ka tos ņems vērā Apelāciju padome. Tieši pretēji, Apelāciju padomei ir rīcības brīvība izlemt, vai ņemt vērā šo informāciju, pieņemot attiecīgo lēmumu, vai ne.

64 No visa iepriekš minētā izriet, ka, Apstrīdēta sprieduma 29. un 30. punktā nospriežot, ka Apelāciju padomei ir jāņem vērā fakti un pierādījumi, ko puse, kas iebilst pret preču zīmes reģistrāciju, pirmo reizi iesniegusi rakstiskajā paziņojumā apelācijas pamatošanai Apelāciju padomē pret Iebildumu nodaļas lēmumu, un atceļot Apstrīdēto lēmumu tikai tāpēc, ka Apelāciju padome šajā gadījumā atteicās ņemt vērā šādu informāciju, Pirmās instances tiesa ar to pārkāpa Regulas Nr. 40/94 42. panta 3. punktu, 59. pantu un 74. panta 2. punktu, skatot tos kopā.

65 No tā izriet, ka Apstrīdētais spriedums ir jāatceļ.

Par prasību pirmajā instancē

66 Atbilstoši Kopienu Tiesas Statūtu 61. panta pirmajai daļai, ja tiek atcelts Pirmās instances tiesas spriedums, Tiesa var pati pieņemt galīgo spriedumu attiecīgajā lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija, vai nodot lietu atpakaļ sprieduma pieņemšanai Pirmās instances tiesā.

67 Tāpat kā Pirmās instances tiesa jau konstatēja Apstrīdētā sprieduma 27. punktā, šajā gadījumā Tiesa konstatēja, ka Apstrīdētā lēmuma 10.–12. punktā Apelāciju padome atteicās ņemt vērā faktus un pierādījumus, ko iesniedza *Kaul* savas apelācijas sūdzības pamatošanai, pēc būtības uzskatot, ka šādas informācijas ņemšana vērā pēc savas ierosmes bija liegta, jo šie fakti un pierādījumi nebija iesniegti agrāk Iebildumu nodaļā tās noteiktajos termiņos.

68 Ar šo Apelāciju padomes argumentu, ko aizstāvēja arī ITSB gan procesā Pirmās instances tiesā, gan šīs apelācijas sakarā, tiek pārkāpts Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punkts. Kā ir redzams no šī sprieduma 41.–43. punkta, šī tiesību norma piešķir

Apelāciju padomei, kad tai tiek novēloti iesniegti fakti un pierādījumi, plašu rīcības brīvību izlemt, vai ņemt vērā šo informāciju, pieņemot lēmumu, vai ne.

69 Tā vietā, lai izmantotu tai piešķirto rīcības brīvību, Apelāciju padome kļūdaini uzskatīja, ka tai nav rīcības brīvības šajā lietā, lai noteiktu, vai iespējams ņemt vērā attiecīgos faktus un pierādījumus vai ne.

70 No tā izriet, ka Apstrīdētais lēmums ir jāatceļ.

Par tiesāšanās izdevumiem

71 Reglamenta 122. panta pirmā daļa paredz, ka, ja apelācija ir nepamatota vai ja tā ir pamatota un Tiesa lietā taisa galīgo spriedumu, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 118. pantu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

72 Šajā lietā ir jānorāda, ka, tā kā Apstrīdētais spriedums ir atcelts, Tiesa ar pašreizējo spriedumu apmierina *Kaul* apelācijas sūdzību un atceļ ITSB Apelāciju padomes lēmumu. No tā izriet, ka ITSB ir jāatlīdzina tiesāšanās izdevumi, kas radušies *Kaul* gan pirmajā instancē, gan apelācijas tiesvedībā, atbilstoši *Kaul* prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

1) atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2004. gada 10. novembra spriedumu lietā T-164/02 *Kaul*/ITSB — *Bayer* ("ARCOL");

2) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju trešās padomes 2002. gada 4. marta lēmumu (lieta R 782/2000-3);

3) ITSB atlīdzina tiesāšanās izdevumus gan pirmajā instancē, gan apelācijas tiesvedībā.

[Paraksti]